

Szombathely, 1921. május 3. – Budapest, 1963. április 10.

Apja MÁV lakatos, majd üzemi tűzoltó volt. Szülővárosa premontrei gimnáziumában érettségizett, majd 1923-ban Csornán premontrei novícius lett. Öt hónap múlva otthagyta a kolostort, Szombathelyen gép- és gyorsírásból élt, majd házitanító lett. 1940 őszén beiratkozott a Pázmány Péter Tudományegyetem magyar-latin szakára. 1944 decemberében, mint katona Németországban angol hadifogsába esett. 1946. áprilisban hazaszökött, augusztusban folytatta félbehagyott egyetemi tanulmányait, belépett a Nemzeti Parasztpártba. 1946. decemberben tanári oklevél birtokában kinevezték Szombathelyre városi szabadművelődési fogalmazónak. Tagja lett a NPP Vas vármegyei választmányának és megyei bizottságának, a MADISZ megyei kulturális felelőssévé választották. 1947-től a városi népi kollégium igazgatója, a következő évtől a megyei törvényhatósági bizottságba, a megyei és a városi nemzeti bizottságba is beválasztották. 1948 őszén Zalaegerszegre helyezték, megyei szabadművelődési felügyelő lett. 1950-től a Zala Megyei Tanács népművelési osztályvezetője volt valamint a Magyar-Szovjet Társaság megyei elnöke. 1954. november 3-án megyei tanácselnök helyettesévé választották meg, az 1962. április 10-én tartott vb-ülésen fogadták el lemondását. 1955. szeptember 2. és 1956. május 5. között ideiglenesen megbízták a vb-elnöki teendők ellátásával. 1950-ben belépett a Magyar Dolgozók Pártjába, 1956 őszén pártiskolára küldték, amit már nem fejezett be. A forradalom alatt állásából eltávolították. 1956 novemberében az MSZMP Zala megyei Ideiglenes Intéző Bizottságának volt tagja, 1962-ig a megyei párt végrehajtó-bizottságban is szerepet vállalt. 1959-től a Hazafias Népfront megyei elnöke, az 1958. november 16-i országgyűlési választásokon Zala megyében pótképviselővé választották. 1962. április 5-én művelődési miniszterhelyettesnek nevezték ki, feladata a tömegkulturális terület irányítása volt.